

ΙΟΛΙΝΑ & ΚΟΡΟΝΑΚΟΣ

Επεισόδιο 33^ο

Λίγη υπομονή ακόμη

Η καραντίνα για τα δύο τμήματα του σχολείου είχε πια τελειώσει. Τώρα τα παιδιά του Γ3 και του Ε1 είχαν επιστρέψει όλα και μαζί με αυτούς και ο συμμαθητής του Κορονάκου! Όλοι ήταν ξανά μαζί αλλά υπήρχε μία ένταση στην ατμόσφαιρα... Τα

παιδιά τσακωνόντουσαν έντονα για το ποια θα παίξουν πρώτα ποδόσφαιρο στο μάθημα της Γυμναστικής. Ο προπονητής φώναζε πολύ, και από την διπλανή αίθουσα ακουγόταν μία άλλη δασκάλα που έκανε συνεχώς παρατηρήσεις στους μαθητές της.

«Ααα... κάτι γίνεται εδώ» σκέφτηκε ο Κορονάκος. Σαν να μην έφτανε αυτό, όταν τα παιδιά σχόλασαν έπιασε μία καλοκαιρινή μπόρα ικανή για να ακυρώσει το απογευματινό ποδόσφαιρο του Κορονάκου! Την ίδια ώρα η Ιολίνα μιλούσε με μία φίλη της στο τηλέφωνο. Ήταν φανερά

απογοητευμένη γιατί φοβόνταν ότι θα ακυρωθεί η εκδρομή της επόμενης μέρας λόγω καιρού!

«Όλα ανάποδα έρχονται!» γκρίνιαξε ο Κορονάκος. Η Ιολίνα συμφώνησε και κάθισαν σιωπηλοί και απογοητευμένοι στον καναπέ τους. Ένα σωρό αναμνήσεις άρχισαν να ξεπηδούν από το μυαλό τους. Σαν αυτή η αναποδιά να τους θύμιζε και ένα σωρό άλλες: την πρώτη καραντίνα, τα τηλεμαθήματα, τους καβγάδες για τα τάμπλετ, τις ανησυχίες... Η απογοήτεύση τους μεγάλωνε όσο θυμόντουσαν πόσο είχε αλλάξει η ζωή τους με τον κορονοϊό. Μα πως γίνεται μια τόσο μικρή μπόρα να κάνει τα αδελφάκια να νιώσουν έτσι;

Συνέχισαν να γκρινιάζουν ο ένας στον άλλον...Ξαφνικά... Κάτι άλλαξε! Μαζί με τους καβγάδες θυμήθηκαν και το τραγούδι που είχαν φτιάξει με τον μπαμπά τους για την ανησυχία. Μετά έφεραν στο μυαλό τους τις φανταστικές ιστορίες που έφτιαχναν με τις παλιές φωτογραφίες όταν δεν είχαν τι άλλο να κάνουν μέσα στο σπίτι. Θυμήθηκαν τα αυτοσχέδια πάρτυ με τη μαμά τους και τον μπαμπά τους...και τις εξερευνήσεις στο

βουνό...και το αδέσποτο γατάκι που «υιοθέτησαν» και από τότε το βλέπουν κάθε πρωί στο σχολείο! Έτσι με κάθε αναποδιά που τους ερχόταν στο νου είχαν να θυμηθούν και κάτι όμορφο, κάτι ξεκαρδιστικό ή ακόμα και γλυκό και τρυφερό, όπως η ζαβολιά που έκανε ένα βράδυ η γιαγιά και ήρθε να τους δει ενώ κοιμόντουσαν! Σιγά σιγά η διάθεσή τους έφτιαξε, και τα γέλια ακούγονταν μέχρι το μέσα δωμάτιο που ήταν οι γονείς τους.

Μέχρι να το καταλάβουν είχε έρθει η νύχτα, ο ουρανός είχε καθαρίσει και τα αστέρια έλαμπαν στον ουρανό. Τότε οι γονείς τους έκατσαν μαζί τους στον καναπέ και τους είπαν «Είδατε; Μπόρα ήταν και πέρασε! Και αύριο πάλι θα είναι μία όμορφη μέρα!» Ο Κορονάκος τότε είπε δυνατά «Λίγη ακόμα υπομονή!» και χαμογέλασε. Την ίδια στιγμή το πρόσωπο της Ιολίνας φωτίστηκε καθώς αναφώνησε «Το σχέδιο δράσης μας τελικά θα μας είναι πάντα χρήσιμο για κάθε αναποδιά Κορονάκο!». Και έμειναν εκεί όλοι μαζί στον καναπέ αναπολώντας τις όμορφες στιγμές τους.

Έχεις διαλέξει κάποια φράση που όταν την σκέφτεσαι σου δίνει δύναμη και αισιοδοξία;

Στείλε μας τις ιδέες σου στο iolinakoronakos@gmail.com

Διάβασε τα υπόλοιπα επεισόδιά μας στο <https://ibrt.gr/edu/IK>

Και δες τις περιπέτειές μας και στο YouTube

Τμήμα Θεραπείας
Παιδιών και Εφήβων

Α. Καλαντζή-Αζίζι, Α. Παναγιωτοπούλου, Κ. Σοφianoπούλου,
Μ. Ελευθεριάδου, Κ. Πουλάκη-Ευταξιοπούλου

©Ινστιτούτο Έρευνας & Θεραπείας της Συμπεριφοράς www.ibrt.gr